

KRAJSKÁ KONFERENCE KSČM

Písni práce zahájilo v sobotu 2. dubna své jednání 41 delegátů krajské konference jihomoravské stranické organizace.

Na svém jednání se zabývali několika aktuálními okruhy činnosti, jimiž celá strana v současné době žije. Jedná se především o přípravu dvou základních dokumentů, jež by měl projednat květnový XI. sjezd strany jež se týkáji připravovaných změn ve Stanovách KSČM a otázek programového směřování strany. Toto téma, stejně jako přístup k ekonomickému zajištění činnosti strany v příštím období rezonovalo v podstatě všemi přednesenými diskusními příspěvky. Dalším velkým

tématem byla příprava na komunální i senátní volby v letošním roce, volby prezidenta ČR v příštím roce, ale i příprava na krajské volby v roce 2024.

V diskusi zaznělo celkem 18 diskusních vystoupení od 12 delegátů (čtyř z Brna) a dvou hostů. Jako první se ujal slova zástupce ÚV KSČM, jeho místopředseda s. Leo Luzar. Uvedl, že strana stojí na hranici své existence, snaží se řešit ekonomiku a personální věci, programové záležitosti. Je třeba, aby strana dokázala využít dnešní situaci ve společnosti, najít vlastní přístup k boji s chudobou, jež ohrožuje život stále většího množství

(Pokračování na str. 4)

4. zasedání Ústředního výboru KSČM

Uskutečnilo se v sobotu 26. března. Významným rozhodnutím tohoto jednání bylo ukončení vydávání Haló novin dnem 28. dubna jako deníku a jeho nahrazení týdeníkem, jehož první číslo vyjde 29. dubna.

ÚV však přijal řadu dalších usnesení, například stanovisko k aktuální politické situaci „Zdražování ne, potravinové soběstačnosti ano!“ jehož

MěV KSČM Brno pořádá 23. dubna 2022 od 9 do 16 hodin

Brněnský odborný seminář na téma:

**Aktuální hrozby, Falešné recepty,
Skutečná řešení.**

Vystoupí:

RSDr. Karel Klimša • Ing. Bc. Ivan Noveský • PhDr. Josef Skála, CSc. • Ing. Jaroslav Štefec, CSc. • Ing. Vladimír Štěpán • Doc. Ing. Radim Valeník, CSc.

Konferenční poplatek 100 Kč uhradí účastníci při prezenci, občerstvení je zajištěno.

Zve komise IVP při MěV Brno

znění otiskly Haló noviny a je k dispozici na sociálních sítích KSČM. Členové projednali a schválili některé dokumenty týkající se připravovaného XI. sjezdu, dále materiál *Možnosti působení KSČM a jejich členů v odborovém hnutí*, i rozpočet KSČM pro letošní rok.

Předsedkyně ÚV **Kateřina Konečná** v úvodním vystoupení řekla, že důvodů k radosti moc nemáme. »Dovolím si tvrdit, že komunistické a dělnické hnutí v českých zemích zažívá nejtěžší chvíle od druhé světové války. Dva roky trvající pandemii COVID-19 vystřídal konflikt na Ukrajině, který nás v rámci společnosti postavil do situace, kdy jsme vnímáni jako pátá kolona Vladimíra Putina. Povidat by o tom mohly zničené vývěsní skřínky, které jste mi posílali z různých koutů republiky, vč. útoku na některé budovy a bohužel i fyzická napadení funkcionářů naší strany. Ukrajina je sice zahraniční událost, ale nyní zásadně formuje i českou politiku a veřejné mínění. Jediná KSČM zaujala jasné stanovisko k ukrajinskému konfliktu. Zachovali jsme si svou tvář jako principi

(Dokončení na straně 2)

4. zasedání Ústředního výboru KSČM

(Pokračování ze strany 1)

piálně mírové strany a já jsem ráda, že jsme na politické scéně jediná,» uvedla Konečná.

Žádný smysluplný důvod

Co se týče samotného konfliktu, zdůraznila několik poznámek:

- ❑ Je mi líto každé oběti ve všech válkách. Bez ohledu na jeho národnost, barvu pleti nebo politické vyznání.
- ❑ Já jsem česká politička a vadí mi, když se naše země stává figurkou na světové geopolitické šachovnici mezi USA a Ruskem.
- ❑ Proč mají být čeští občané obětí tohoto sporu? A teď z nějakého ideologického rozhodnutí má být českým občanům snižována životní úroveň? Na to neexistuje žádný smysluplný důvod. Vždyť my sami ještě zdaleka nedosahujeme – ačkoliv nám to slibovali do pěti let – úroveň Německa nebo Rakouska. Česká vláda by měla mít v první řadě na vědomí český zájem. Zatím však pětikoalice funguje jako banda amatérů a ignorantů, kterým je úplně jedno, jak to dopadne na obyvatele České republiky. Pana Fialu, Bartoše, Rakušana, Černochovu, Vondru ani další to bolet nebude. Jim je to jedno. Ani cenu pohonných hmot nemusí ve svých limuzínách řešit, ale jsou tu lidé, kteří mají podprůměrné mzdy, nízké důchody. A ti to řešit musí.
- ❑ Konflikt na Ukrajině se nedatuje rokem 2022, ale 2014. Kde byly lidskoprávní organizace, když režim nechával beztrestně likvidovat nepohodlné osoby, politické strany, média?
- ❑ Kde byl nejvyšší zástupce se svým prohlášením, když USA napadly pod falešnou záminkou zbrani hromadného ničení Irák? Bude vyšetřovat všechny, kteří tomu tehdy tleskali?
- ❑ Při každém mém vyjádření jsem konfrontována s tím, že nejdu ruku v ruce s mainstreamem a nehoruji pro dodávky zbraní za stovky milionů z ČR a miliardy z EU. Skutečně jsem toho názoru, že více zbraní nerovná se cesta k míru. I malé dítě přece ví, že požár nesmí hasit benzinem. A to přesně podle mě dodávky zbraní do místa konfliktu dělají. Bohužel KSČM to prosazuje jako jediná. Všechny ostatní strany jsou pro masivní zbrojení a přidávání desítek miliard na vojenský rozpočet.
- ❑ Dezinformace. Slovo, které slýcháváme čím dál častěji. Vláda i česká média se nám – a to je dlouhodobá záležitost – snaží vnutit narativ, že dezinformace jsou záležitostí pouze Ruska, Číny, zkrát-

ka těch, kteří zrovna stávajícímu režimu nejsou úplně po chuti. Faktem ale je, že dezinformace jsou záležitostí všech. Spojené státy, sledující své ekonomické a politické zájmy, nevyjímaje.

- ❑ Odmítám princip kolektivní viny. Vyděsila jsem se, když si někteří lékaři na dveře svých ordinací připnuli cedulku, že ruské a běloruské občany neošetřují. Když už pominu Listinu základních lidských práv, tak proboha, kam jsme se to dostali, že lékaři vázání Hippokratovou přísahou odmítají pomoc z ideových důvodů? Odmítám šlenotu, jako je přejmenovávání ruské zmrzliny nebo ruského vejce.«

Tuhle vojnu nevyhrajeme

Dále Konečná uvedla, že není Putinova advokátka a odsuzuje vojenské řešení. *»Stejně, jako jsem to na rozdíl od pokrytců v českých médiích a našich politiků udělala v případě Jugoslávie, již zmíněného Iráku, Sýrie, Libye, Afghánistánu, Jemenu, Palestiny a celé řady dalších. Naopak všichni tito Bidenové, Bushové, Clintonové, Blairové a další – ti byli učitelé dnešního Putina. Ti mu ukázali cestu, že mezinárodní právo se dá kdykoli ohnout nebo porušit. Toto je důsledek jejich politiky,«* dodala s tím, že Švejk, jehož mnozí v souvislosti s tím, co se děje, vzpomínali, by řekl: *»Tuhle vojnu nevyhrajeme.«*

Proto podle Konečné musíme vyrazit do protiútluku jinde. *»A to je všudypřítomné zdražování, které dopadá na čím dál větší množství lidí. Nečinnost vlády pětikoalice je děsivá. Lidé si začínají oprávněně všimát, že problémy, které řeší měsíce i roky, najednou u uprchlíků lze vyřešit ze dne na den. Byla bych v tomto smyslu ráda, kdyby se podobně solidárně a pružně státní správa chovala i k našim dětem, hendikepovaným, seniorům a všem sociálně zranitelným osobám. A mezi ty mohou už brzy patřit i zaměstnanci, u nichž tomu tak dosud nebylo,«* varuje Konečná.

Je načase se probudit

Připomněla, že spolujaditel jedné developerské firmy se už nechal slyšet, že: *»Za dvacet tisíc nešlo sehnat žádnou pomocnou sílu. Teď už ano. Věřím, že uprchlická vlna bude mít na českém pracovním trhu pozitivní efekt.«*

»Kdo jste četl mezi řádky, tak jste správně pochopili, že příliv Ukrajinců bude znamenat reálné snížení ceny práce na pracovním trhu a ještě větší vykořisťování. Jak samotných Ukrajinců, tak českých občanů. To, v kombinaci s inflací 11,1 %, která byla

(Dokončení na straně 3)

4. zasedání Ústředního výboru KSČM

(Pokračování ze strany 2)

v lednu a dnes je reálné ještě vyšší, brutálním růstem cen energií, pohonných hmot i základních potravin, může řadu rodin poslat do fatálních problémů.

A vláda? Nic. Tváří se, že problém neexistuje. Respektive se nyní uvolila pomocí pár podnikatelům. Ale co občané ČR? Je načase se probudit. Jako KSČM jsme představili pět účinných bodů, jak lze s drahotou u energií, cen PHM i nezbytného zboží bojovat,« *řekla Konečná s tím, že se tomu věnuje i připravené stanovisko.*

Jsmo teď velmi na ráně

V dalším průběhu jednání dostal prostor k vystoupení kandidát na prezidenta **Josef Skála**. *»Uprímně děkuji všem, kteří podpořili myšlenku postavit kandidáta, a navíc navrhli mne. Dostal jsem nabídku, která se soudružsky odmlnout nedá. Rád bych podpořil vše, co tu řekla Kateřina. Jsme teď velmi na ráně a všechna tato témata musíme podpořit. Dojde k zásadnímu zhoršení životní úrovně našich lidí, kteří nic neukradli, a bude velmi intenzivní snaha svádět to na jiné faktory. Máte před sebou volební letáčky k prezidentské kandidatuře. Není na nich logo KSČM. Není to proto, že by se Josef Skála schovával, že není komunista. To vědí všichni a nepřestanu to nikdy říkat. Je to proto, že jsme to probírali ze všech možných úhlů. Jsme pod značným tlakem a může se stát, že dojde k razantnímu omezení legální možnosti působení a potom mít šanci jít dál, bude velmi důleži-*

té,« uvedl Skála s tím, že už probíhají debaty s voliči, ať už jsou pořadateli různé vlastenecké společnosti nebo i KSČM.

Vyzval k podpoře sběru podpisů k možnosti vůbec kandidovat i k pořádání setkání s voliči a sympatizanty. Chystá tzv. šňůry, kdy třeba na tři dny vyjede do nějakého kraje, kde objede co nejvíce míst. Slíbil podporu v kampani před komunálními a senátními volbami. *»Nikdo z pořadatelů proběhlých setkání zatím neměl žádné problémy. Právě proto, že kandidatura není osobní vrtoch Josefa Skály, ale je založena na široké podpoře, neměl by být problém vyslat signál, že sebráním 50 000 a více podpisů, že tu jsme, že máme dost sil, spojenců a přátel,« uzavřel Skála.*

K těmto bodům proběhla společná diskuze, do níž se zapojil i člen ÚV s. Martin Říha.

Haló noviny každý pátek

Po obědě následoval závažný bod, přechod Haló novin na týdeník. Svá stanoviska přednesla kromě předsedkyně ÚV i místopředsdkyně ÚV pro ekonomiku Marie Pěničková. V následné diskusi se vyjádřil i předseda MěV s. Říha, zazněla podpora deníku, podpora týdeníku, ale i hlasy po definitivním konci periodika.

Deník Haló noviny tedy naposledy vyjde ve čtvrtek 28. dubna a hned následující den má vyjít první číslo týdeníku, které bude zaměřeno převážně k tématu 1. máje. **Haló noviny (zmk) a Aleš Růčka**

Nezapomeneme na 24. - 26. dubna 1945,

kdy bylo Brno osvobozeno vojsky 2. ukr. frontu maršála SSSR R. J. Malinovského od nacistické okupace. Navzdory rostoucí protiruské kampani půjdeme na místa posledního odpočinku osvoboditelů.

7 na ulici Gellnerova 10 v Jundrově
110 na Ruském vrchu v Komíně
326 na ulici Božetěchova v Králově Poli
49 na ulici Rybnická 2 v Novém Lískovci
106 v Řečkovících při cestě na hřbitov
a především 364 366 vojáků na Ústředním hřbitově, zvláště 283 důstojníků a 12 vyšších důstojníků.
Na ÚH i 6000 rumunských důstojníků a vojáků.
Půjdeme k pylonům připomínajícím vstup osvoboditelů do města:

v Obřanech na ulici Fryčajova
ve Slatině na ulici Hviezdoslavova
v Bohunicích na ulici Jihlavská
v Horních Heršpicích na ulici Vídeňská
v Řečkovících na ulici Žilkova
(při stavebních úpravách dochází i k posunu uvedených míst).

V měst. částech Brna jsou naši osvoboditelé připomenuti na pomníčkách, na pamětních deskách (i spolu s našimi oběťmi obou světových válek). Daří se doplňovat údaje o nich podle záznamů v archivu Rudé armády. Svědčí o tom vydání obsáhlé knihy *Osvobození jižní Moravy v roce 1945* Vlastimila Schildbergera st., od *Čejče k Brnu* z r. 2018 i *Ořechov mýtu zbavený* z r. 2000. Velkou zásluhu na vydání obou publikací má badatelka Soňa Holečková, členka Ruského kulturně osvětového spolku na Moravě. Za práci při zjišťování osudů a jmen padlých sovětských vojáků obdržela v r. 2010 čestný odznak Vojensko-memoriálního centra ozbrojených sil Ruské federace za Zásluhy, v r. 2012 jí byla předána jako prvnímu cizinci medaile *Za blagodělanije* (za konání dobra). V r. 2015 v Ostravě obdržela konzulský záslužný kříž.

Karel Janiš

KRAJSKÁ KONFERENCE KSČM

(Dokončení ze strany 1)

občanů republiky a vlastní její rozvoj. Strana v tomto směru změnila způsob své práce (týdenní informace s. Konečné, vlastní propagační materiály a další). Strana má potřebná řešení, která jsou ovšem dlouhodobá vyžadující systémovou změnu. Společnost je na hraně své snášenlivosti držet a podporovat tento systém, především s nastupující energetickou a potravinovou krizí. Pokud se týká programové přípravy XI. sjezdu je jihomoravský kraj jedním z mála, jehož zástupci se do této práce zapojil, většina konkrétních připomínek byla zpracována. Při přípravě komunálních voleb je třeba navázat na dobré výsledky našich starostů, zde ÚV nemůže pomoci, je třeba vycházet z konkrétních podmínek.

Některé postřehy z diskuse:

Soudruh Zimola uvedl, že strana má dnes závažnější problémy než řešit úpravu stanov. Seznámil přítomné, že okresní konference Brno-venkov proto doporučila, aby změny ve stanovách nebyly sjezdu vůbec předkládány. Upozornil, že je ohroženo financování voleb především těch krajských. Zdůraznil, že je třeba, aby konference schválila reálné hlavní body činnosti krajské organizace na období let 2022 – 2024. Problematicke programového směřování strany se věnovali i další diskutující z Brna s. Matulka a Fišer. Zdůraznili, že je práci na takovém dokumentu potřeba věnovat mnohem více času a hlubší pozornosti, dosavadní návrhy neodpovídají potřebě strany. Sjezd by měl alespoň nastartovat přípravu dlouhodobého programu. S. Říha uvedl, že dosud nebyla svolána pracovní skupina, které by se měla zabývat ekonomickými problémy strany. Strana se ocitá v ob-

rovské krizi, horší než jsme čekali. Měli bychom být revolučnější. Uvedl, že prvotní by měla být ekonomika a fungující organizační struktura, na prvním místě musí být člověk. Programem lidí nenakrmíme. Nespokojenost se stavem přípravy sjezdového jednání vyjádřil rovněž s. Navrátil, delegát z Hodonína. S. Zachariaš, člen VV ÚV informoval, že strana byla nucena výrazně snížit počet pracovníků i na ÚV, kteří tak nemohou včas a v kvalitě na niž jsme byli zvyklí připravovat všechny podklady. Zmínil se rovněž o problému ukončení vydávání Haló novin jako deníku, zdůraznil potřebu získání 50 tisíce podpisů pro kandidaturu s. Skály na prezidentské volby.

V závěru diskuse vystoupil předseda JmKV s. Březa. V úvodu se ohradil proti některým vyjádřením s. Luzara, který uvedl, že ve svém vyjádření bude věcný, přičemž tomu tak nebylo. Podsunul delegátům, že se naše krajská organizace staví jako jediná správně fungující, přičemž nic takového na konferenci nezaznělo. K přípravě sjezdu uvedl, že nejsme schopni udělat konkrétní návrh programového dokumentu. Předložil rovněž návrh týkající se snížení počtu členů ÚV na základě poměrného zastoupení. Zdůraznil potřebu nastolit dva parametry jednání – odborné a následně politické rozhodnutí.

Krajská konference zvolila předsedou JmKV s. Pavla Březu (současně jako člena JmKV a jeho výkonného výboru) a potvrdila členy JmKV zvolené na okresních konferencích, jejichž počet stanovila na 15 (z Brna se mimo s. Březy jedná o s. Fišera a Říhu). Předsedou Krajské revizní komise byl zvolen s. Kovařík, předsedou Krajské rozhodčí komise s. Marouňková. Konference schválila dokument Hlavní úkoly JmKV pro období 2022 – 2024 a rovněž Stanovisko krajské konference KSČM Jihomoravské krajské organizace k návrhům dokumentů XI. sjezdu.

Na jednání krajské konference navázalo 1. zasedání nového krajského výboru, které mimo jiné zvolilo 1. místopředsedou JmKV s. Stanislava Šprtela a místopředsedou s. Martina Říhu, oba současně členy výkonného výboru. Zbývajících členy VV byli zvoleni s. Zdeněk Zimola, Mojmir Horák, Lenka Ingrová, Miroslav Vlašín a Filip Zachariaš. Tajemníkem byl zvolen s. Aleš Růčka, ekonomkou s. Marie Procházková. **A. Růčka**

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

O VÁLEČNÉM KONFLIKTU, TENTOKRÁT TROCHU JINAK

Až neskutečně mně „vytáčí“ a opravdově odpuzují názory šířící se všemožnými médii včetně sociálních sítí typu – „KSČM opakuje návrhy Kremlu, prokremelskou propagandu“, jak například s odvoláním na CNN Prima News nedávno uvedl server aktuality.sk. Zajisté není třeba reprodukovat další názory tohoto servru. Komunistům se prostě vyčítá názor, že západ (včetně naší země) by neměl na Ukrajinu dodávat zbraně. Zcela mimo pozornost tak zůstává to podstatné, tedy důvod tohoto odmítání, byť jej opakovaně zdůraznila např. předsedkyně strany s. Konečná – KSČM je proti jakékoliv válce. Z uvedeného prohlášení jednoznačně vyplývá, že dodávání zbraní kterékoliv straně válečného konfliktu nutně vede k další eskalaci války, což pochopitelně nemůže vést k jeho ukončení. KSČM je, stejně jako ostatní komunistické strany, zásadně a jednoznačně pro řešení konfliktů prostřednictvím vyjednávání. Nemusím snad dodávat, že to v žádném případě nepředstavuje nějakou formu pacifismu.

Není třeba zdůrazňovat, že vyjednávání při řešení současného válečného konfliktu Ruské federace a Ukrajiny budou nesmírně složitá a časově náročná. Ostatně to potvrzují dosavadní výsledky současných rozhovorů jak mezi zástupci těchto zemí, tak i představitelů dalších zemí včetně velmocí týkající se tohoto konfliktu. V podstatě jde o to, že Rusko vstoupilo do tohoto konfliktu s určitým záměrem a nevzdá se svých požadavků na dosažení bezpečnostních záruk pro svou zemi. Ukrajíně v této době pochopitelně musí jít o ukončení tohoto konfliktu, nikoliv však cestou kapitulace. Očekávat však od vedoucích představitelů Ukrajiny opravdu a skutečně vlastní způsob řešení konfliktu v zájmu všech jejích obyvatel se mi jeví jako značně naivní.

Významnou roli tak nutné musí zastávat Evropská unie a Spojené státy. EU dosud dokázala jen vytvořit podmínky pro energetickou a potravinovou krizi, u níž lze právem předpokládat, že se v blízkém období projeví i v zemích jiných kontinentů (třeba v Africe po debaklu USA s vývozem jejich pojetí demokracie do řady zdejších zemí, jež se podařilo zcela rozvrátit). Že EU **nená** recept na řešení této krize nám její představitelé **dokazují** dennodenně už třeba jen tím, že dosud nebyli schopni předložit jakýkoliv **skutečně významný způsob jejího řešení**. Nelze přece brát vážně tvrzení, že dodávky ruského plynu lze nahradit dovozem významně dražšího zkapalněného plynu či vyššími dodávkami plynu stávajícími

plynovody – to je recept na získání jednotek miliard kubiků z potřebných cca 150 miliard. Zárný to příklad péče EU o své občany: méně plynu za víc peněz, odmítnutí plynu z RF nově vybudovaným plynovodem a prázdné zásobníky pro příští období.

Obdobně je řešeno i zdražování potravin. V současné době se rozhoduje o úrodě obilnin pro letošní sklizeň. Problémem však je, kolik ploch bude při stále významnější rostoucích cenách osiv i potřebných hnojiv skutečně oseto, kdo nahradí dovoz obilí z Ukrajiny a Ruska. Jistě není třeba se zmiňovat, že na rozdíl od EU jsou to USA, které mají enormní zájem na tom, aby tento válečný konflikt trval co nejdéle. Je to jejich ekonomika, která na této válce vydělává. Vedle již zmíněného prodeje zkapalněného plynu jsou to především jeho zbrojařské koncerny, které díky této válce mohou významně zvýšit své dodávky zbraní a zbraňových systémů. Postupně lze očekávat i dodávky dalších komodit počínaje potravinami.

Myslím, že je vhodné uvést i skutečnost, že se stále nedaří zatáhnout do protiruského tažení další mocnost – Čínu. Ta si stojí neochvějně na své pozici být neutrální k oběma stranám tohoto konfliktu.

Tak nevím, co myslel autor v úvodu citovaného tvrzení o opakování návrhů Kremlu a prokremelskou propagandou ze strany KSČM. Jsem přesvědčen, že KSČM jde o to, aby válečný konflikt byl řešen cestou diplomacie jako jedinou cestou vedoucí k ukončení tohoto konfliktu v reálném čase při zamezení ztrát na životech i omezení materiálních ztrát na obou stranách. Současně se domnívám, že EU musí skutečně začít a skutečně řešit problémy občanů EU nejen v oblasti zmíněných krizí. To se pochopitelně o to více týká i Vlády a Poslanecké sněmovny ČR. Jejich představitelé byli do svých funkcí zvoleni především proto, aby se věnovali prosazení zájmů obyvatel naší republiky, nikoliv zájmů cizích mocností. Předsedové senátu i sněmovny nás ve svých novoročních proslovech, opakující slova prezidenta Zemana ujistili, že vědí, že je třeba řešit ceny pohonných hmot, potravin, energií. Jak vláda i sněmovna k řešení těchto problémů přistoupila (a s jakými důsledky pro nás – obyčejné občany) všichni víme. Po třech měsících ceny dál rostou, stejně jako inflace, která již dosahuje neuvěřitelných a dříve nemyslitelných rozměrů. Otázkou je, jak dlouho se ještě občané ČR spokojí s výmluvami na Covid, válku, zlé Rusy a podobně. **Podle mne je již doba výměny současné politické garnitury za dveřmi!**

OSLAVY OSVOBOZENÍ A 1. MÁJE

Každoročně v dubnovém Echu uveřejňujeme pozvánky na oslavy osvobození Brna a celé republiky, stejně jako pozvánku na oslavy Svátku práce – 1. máje. Toto pozvání tedy nemůže chybět ani letos, byť je letos poněkud jiné.

O příčinách se jistě není třeba rozepisovat. Počátek Rusko – Ukrajinského válečného konfliktu 22. února letošního roku rozpoutal i v České republice nevídanou vlnu protiruského běsnění. Odesla to nejen Ruská zmrzlina, což by bylo to nejmenší – ostatně pamatují to i z roku 1968 v případě Ruského vejce, které se ze dne na den jmenovalo Henry vejce. Odesli to, a dodnes odnášejí lidé, kteří se na tento válečný konflikt dívají jinak než vládní propaganda, než celý mezinárodní mainstream. Žel, nejde jen o verbální útoky na zdraví či majetek. I v Brně jsme zažili útoky na majetek komunistů, někteří z nich byli nuceni pod hrozbou ztráty zaměstnání nuceni vystoupit z KSČM. Žel odnášejí to i pomníky našich osvoboditelů, bez rozdílu zda to byli Rusové či Ukrajinci.

Proto, především z důvodu zajištění ochrany zdraví účastníků a nedání příčiny k útoku na účastníky, rozhodl Městský výbor KSČM v Brně letošní připomenutí osvobození Brna, jeho jednotlivých městských částí i celé Československé republiky pouze v podstatě individuální návštěvou jednotlivých hrobů, pomníků a památníků našich osvoboditelů, tichým uctěním jejich obětí a položením květů. Vždyť oni položili životy v boji za osvobození naší vlasti a celé Evropy od fašismu. Zaslouží si naši trvalou úctu a vděk! Oni přece nemají žádný podíl na současném konfliktu.

Jejich hrdinství si připomeneme a složíme hold u všech památníků na území města v příslušných dnech postupu fronty při osvobozování našeho města. Na centrální pohřebišťě přijdou 26. dubna členové městského výboru, stejně jako ve státním svátku 8. května k pomníku rudoarmějce na Moravském náměstí. MěV současně doporučuje všem

členům KSČM i všem občanům, kteří se nenechají ovlivnit tou jedinou správnou propagandou, aby i oni dle svých možností navštívili příslušné památníky a vyjádřili své poděkování hrdinům 2. světové války, kteří položili životy, abychom my mohli

žít. Proto přinášíme i přehled těchto pietních míst. Mimo zmíněné centrální Čestné pohřebišťě na Ústředním hřbitově se jedná o: pomník na Točné ulici ve Starém Lískovci, busta maršála Malinovského na Malinovského náměstí, pomník Rudoarmějce na Moravském náměstí, Ruský vrch v Komíně, památník letce V. S. Kašutina v Kohoutovicích, památník osvobození na Ostrovačické ulici v Žebětíně, památník Rudé armády na Božetěchově ulici v Králově Poli, u obecního úřadu na začátku ul. Živného, pomník npr. Golubenka v zahradě u Hynčiců v Bystrci, památník u školy v Soběšicích, památník osvoboditelů a Josefy Faimonové v Líšni, pomník v zámeckém parku v Řečkovících.

Oslavy 1. máje jsme minulý dva roky nemohli v důsledku protivirových opatření prožít společně. Letos je situace jiná, ovšem ne stejná jako v roce 2019 a předcházejících. Z důvodu uvedených výše rozhodl MěV, především v zájmu nedávat zámlinky k napadení účastníků shromáždění, nekonat oslavu na veřejnosti. Slavnostní akce se proto uskuteční v neděli 1. května od 10 hodin ve velké zasedací místnosti MěV KSČM na Křenové. Účast na oficiální části přislíbil místopředseda ÚV KSČM s. Milan Krajča. Hudební produkci k tanci i poslechu obstará nám všem známý Luděk Savana Urbánek, občerstvení zajištěno.

Městský výbor tímto zve všechny členy a příznivce KSČM.

Aleš Růčka

ŽIVOT PROFESORA JAROMÍRA VAŠKŮ SE NAPLNIL

Stalo se tak před pěti lety 22. dubna 2017. Odešel rodák z Prostějova, kde se 14. prosince 1924 narodil. Po absolvování studia na lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně se specializoval na patofyziologii, kardiochirurgii a biomechaniku krevního oběhu. Na počátku 60. let absolvoval studijní pobyt v Ústavu experimentální medicíny a chirurgie v Montrealu a Kanadě.

V letech 1959-1991 byl ředitelem Ústavu patologické fyziologie, od roku 1967 též ředitelem výzkumného centra pro biomechaniku umělého krevního oběhu v Brně. V letech 1969-1973 byl rektorem brněnské univerzity.

Byl v čele kolektivu několika desítek lidí pracoviště „Podpory a náhrady srdce“. Výzkumu umělého srdce přinesl mnoho důležitých poznatků v oblasti bádání v činnosti mechanických srdečních systémů i v praktickém využití umělého srdce nebo využití jeho částí u pacientů, kteří čekají na transplantaci biologického srdečního transplantátu. Toto pracoviště mělo rozsáhlé styky s ústavy podobného zaměření v Japonsku, USA a SSSR. V r. 1991 tato činnost skončila bez ohledu na dopady i mezinárodního charakteru. Vždyť profesora Vašků zvali na konzultace i výměnu zkušeností z této významné a náročné činnosti po celém světě.

Bylo proto pro profesora Vašků velkým zado-stiuičiněním, když v roce 1999 byl mezinárodním

Biografickým insti-tutem v Cambridgi v Anglii zařazen mezi dva tisíce nej-významnějších věd-ců 20. století a byl mu předán jmeno-vací dekret.

Očekávat, že by se ti, kteří jeho čin-nost ukončili, zasty-děli a omluvili?

Kdepak, ani náhodou. Naplnilo se i v jeho přípa-dě, že doma není nikdo prorokem.

Státní vyznamenání k 28. říjnu mu uděleno ne-bylo. Zřejmě vadilo, že byl od roku 1946 členem KSČ a od roku 1992 členem MěV a posléze i ÚV KSČM a předsedou komise zdravotnictví tohoto orgánu.

Mnohokrát psal a hovořil o problémech zdra-votnictví i o politické situaci, snažil se poradit i jako lékař zájemcům o jejich zdravotních pro-blémech.

Profesor MUDr. Jaromír Vašků, DrSc., žije v paměti svých nejbližších v rodině a nás všech, kteří jsme ho znali, rádi se s ním setkávali a ho-vořili s ním o životě, zdraví i o politice.

Karel Janiš

Obce žádaly o podporu výstavby bytů zvláštního určení

Pomoc lidem v nepříznivé životní situaci, a to přímo v obcích výstavbou bytů zvláštního určení – to si klade za cíl nový dotační program, o kterém jednala Rada Jihomoravského kraje.

Dotační program Podpora výstavby domů s byty zvláštního určení v Jihomoravském kraji pro rok 2022 – 2023 zahrnuje dva dotační tituly: na zpracování projektové dokumentace a na samotnou stavbu. A to ať už na objekt nový, nebo případně na rekonstrukci, přestavbu či nástavbu dosavadních prostor využívaných pro tyto účely.

„Jde nám o to, aby Tito lidé mohli zůstat žít v místě, kde jsou zvyklí, kde mají rodinu a přátele. Na program jsme premiérově vyčlenili 30 milionů Kč, nyní v prvním kole žádosti rozdělíme mezi 13 zájemců na 8,4 milionu korun,“ uvedl hejtmán Jan Grolich.

Cílovou skupinou jsou především obce, svazky

obcí, nebo dceřiné společnosti stoprocentně vlastněné obcí. „Uzavřeli jsme první dotační titul určený na podporu projektové dokumentace, o tu požádalo 11 zájemců. Dvě obce chtějí podpořit přímo výstavbu bytů. Další zájemci z řad obcí můžou žádat o podporu v záměru stavět tyto byty až do 30. září letošního roku,“ dodal náměstek hejtmána Jan Zámečník.

O významu tohoto dotačního programu nepochybuje radní pro sociální a rodinnou politiku Jana Leitnerová. „Jsem přesvědčena, že prostřednictvím tohoto programu napomůže kraj vzniku dalších míst, kde už bude bezbariérovost samozřejmostí. Byty v těchto domech by měly sloužit seniorům a zdravotně handicapovaným, ale obce je mohou částečně nabídnout i dalším potřebným zájemcům – například mladým rodinám nebo samoživitelům,“ připomněla Leitnerová.

(vž)

Chvály hodné, dříve se tomu říkalo „pastoušky“...

Bolševici v Rusku charakterizovali Prozatímní vládu jako vládu buržoazní a pokračující světovou válku jako válku imperialistickou.

Po složité cestě v uzavřených vagónech přes Německo se V. I. Lenin vrátil domů a 4. (17.) dubna vystoupil na poradě delegátů Všeruské porady sovětů s projevem na téma „*Úkoly proletariátu v nynější revoluci*“. Do dějin vstoupil pod názvem Dubnové teze. Šlo o pochopení třídní podstaty sovětů jako orgánů revolučně demokratické diktatury. Obsah Dubnových tezí je možno charakterizovat následovně.

Válka vedená Ruskem je i nadále válkou imperialistickou a ukončit ji lze jedinečně socialistickou revolucí. Strategickým cílem proletariátu je přechod k revoluci socialistické, která dá moc do rukou proletariátu a chudých rolníků. Absolutně nepodporovat Prozatímní vládu, jedinou možnou formou revoluční vlády jsou sověty. Rozbit starý státní aparát a nahradit ho všeobecným ozbrojením lidu, formou nové státní moci musí být republika sovětů. Provést konfiskaci statkářské půdy, nacionalizaci veškeré půdy v zemi a orientovat se na sověty zástupců zemědělských dělníků a vy-

tvářených sovětů zástupců chudých rolníků. Sloučit všechny banky v zemi v jedinou celostátní banku a dát ji pod kontrolu sovětů dělnických zástupců. Bezprostředně nezavádět socialismus a okamžitě přejít ke kontrole společenské výroby a rozdělování výrobků. Okamžitě svolat sjezd strany, změnit její program a přijmout název komunistická strana.

Dubnové teze V. I. Lenina

V. I. Lenin v Dubnových tezích a v dalších projevech předložil plán přechodu země od revoluce buržoazně demokratické k revoluci socialistické, rozpracoval zásady strategie a taktiky

strany v otázkách války a revoluce, rozvinul marxistickou teorii socialistické revoluce v několika nebo v jedné zemi, jak je formuloval ve statích z předcházejících let.

Ve zcela jiných podmínkách v době po druhé světové válce byla Leninova taktika a strategie přechodu od buržoazně demokratické (v našich podmínkách od národní a demokratické) revoluce k revoluci socialistické použita v několika zemích střední a jihovýchodní Evropy na jejich cestě k budování socialistické společnosti.

Karel Janiš

Chystají mezinárodní železničářský veletrh

Na mezinárodním železničním veletrhu a konferenci Rail Business Days od 7. do 9. června na brněnském výstavišti nemohou chybět velcí hráči železničního odvětví v ČR. Své expozice představí např. společnosti jako Správa železnic, České dráhy, ČD Cargo, AŽD a mnoho dalších.

„Mezi vystavovateli jsou potvrzená velká jména české železnice. Po koronavirové odlmce se těším, co představí společnosti v rámci. Jsem vděčný za neméně významnou podporu od Hospodářské komory ČR, Svazu průmyslu a dopravy ČR a Správy železnic. Rychle se nám na výstavišti plní místo na kolejích. Venkovní expozice drážních vozidel bude stát za to,“ popsal Michal Sirovátka, ředitel Rail Business Days.

Správa železnic představí i několik zajímavých kolejových vozidel. Národní a současně největší

tuzemský dopravce České dráhy nabídne i moderní vlak. Představí se Výzkumný Ústav Železniční, ČD – Telematika, ČD – Informační systémy, Dopravní vzdělávací institut a DPOV. Rovněž i největší český nákladní dopravce ČD Cargo se svým stánkem ve venkovní části a vozidly na kolejích. Společnost AŽD Praha už koncem loňska představila svůj první autonomní vlak. Zájemci o veletrh a o vstup na konferenci najdou více informací na: www.railbusinessdays.cz

František Chládek – 50. výročí smrti

Narodil se 22. ledna 1899 ve Slavíkovcích na Vyškovsku. Jako strojní zámečník za 1. světové války opravoval poškozená děla.

Jako písař-telegrafista na železniční stanici v Rousínově byl pro své politické přesvědčení překládán z místa na místo a v roce 1931 byl z práce propuštěn.

Stal se novinářem Dělnické rovnosti, za oku-

pace vedoucím redaktorem ilegální Moravské rovnosti V květu 1940 byl zatčen a prošel Kounicovými kolejemi, Bratislaví, Mirovem.

Po válce působil ve vedoucích funkcích na OV KSČ a ONV ve Vyškově, byl též členem KV KSČ. Obětavý funkcionář strany i veřejné správy a skromný člověk naposledy vydechl 20. dubna 1972.

Eduard Urx – 80. výročí poprav

20. dubna 1942 byl v Mauthausenu popraven člen 1. ilegálního ústředního vedení KSČ a redaktor ilegálního Rudého práva Eduard Urx.

Narodil se 29. ledna 1902 ve Velké nad Veličkou, jako první dítě ze šesti, v rodině lesního správce. Studia češtiny, němčiny a filozofie na filozofické fakultě v Praze nedokončil a stal se profesionálním revolucionářem.

Jako člen KSČ od roku 1924 působil jako novinář v Pravdě chudoby, Spartaku a Davu na Slovensku, v Dělnickém deníku a v Pravdě na Ostravsku i v Rudém právu.

Stanislav Živný – 110. výročí narození

Narodil se 1. dubna 1912 v Dačicích na Moravě v rodině truhláře. Po absolvování 2leté obchodní školy v Břeclavi byl přijat jako kancelářská síla na okresním úřadě v Mikulově.

Pro aktivní politické působení se stal na úřadě nežádoucí. Živný v projevech propagoval politiku lidové fronty v boji proti nebezpečí fašismu a nově světové války.

Po Mnichovu se Živný stal vedoucím ilegálního vedení KSČ v Brně. Přes den byl úředníkem pojišťovny, v noci psal letáky. 15. září 1939 byl zatčen, vyslýchán a poslán do Vratislavi. Po zatčení vedení KSČ v Brně byl opět vyslýchán. Si-

V letech 1933-1935 působil i v aparátu Kominterny v Moskvě a v letech 1936-1938 jako tajemník KV KSČ v Ostravě.

Urx byl vynikajícím novinářem, ale byl též jedním z překladatelů Leninova Materialismu a empiriokriticismu, Marxova Úvodu ke kritice politické ekonomie, recenzentem Leninovy Agrární otázky v Rusku a Vývoje kapitalismu v Rusku. Hodnotil i filozofické spisy Josefa Krále a Josefa Tvrdeho. Jeho příklad analyzovat situaci na podkladě zásad marxismu má i dnes velký význam pro politiku naší strany.

muloval bolesti zubů a podařilo se uprchnout ze zubní kliniky na Šilingrově náměstí.

Pokračoval v ilegální činnosti. V září 1942 došlo při zatýkání k přestřelce, při níž postřelil gestapáka Floriána. Těžce zraněného Živného podrobili výsledkům se svěřací kazajkou a připoutaného za nohy k posteli, aby znovu neutkl. 27. ledna 1943 byl odvezen do Vratislavi, kde byl odsouzen k trestu smrti a 6. srpna 1943 skončil jeho život na popravišti v Berlíně-Plötzensee.

Památku statečného bojovníka proti nacismu připomíná ulice po něm nazvaná v Brně-Bystřci.

Významná výročí v dubnu

- 12. dubna – Mezinárodní den letectví a kosmonautiky – výročí letu prvního člověka do vesmíru.
- 26. dubna – Mezinárodní vzpomínka na Černobyl.
- Vyhlášením válečného stavu prezidentem USA 2. dubna 1917 vstoupily USA do první světové války. Podobně se tak stalo v prosinci 1941 po napadení přístavu Pearl Harbor Japonci.
- 26. dubna 1937 německá letadla zničila město Guernica, 1 500 mrtvých a přes 1 000 těžce raněných. Španělský malíř Picasso namaloval obraz Guernica.
- Ve dnech 14. - 15. dubna 1912 se potopila loď Titanic – zahynulo 1 513 lidí a 703 lidí se zachránilo.

K ČESKÉMU NÁRODU PROMLUVIL KARL HERMAN FRANK

Stalo se tak 30. dubna 1945, v den, kdy Adolf Hitler spáchal sebevraždu.

Jeho projev otiskl čtvrtletník Výboru národní kultury Lípa v čísle 2/2021. Tradičně jsou i v tomto čísle velice zajímavé, vynikající příspěvky tolik potřebné v této době jinak plné lži od rána do večera ve většině médií. Projevu říšského ministra pro Protektorát Čechy a Morava K. H. Franka chci věnovat pozornost.

Chtěl promluvit naprosto upřímně o celkovém obraze tehdejší politické situace. Říše je v závěrečné fázi svého boje s nepřátelskou přesilou. Po letech nejtvrďšího osvědčení a strádání, po hrdinském boji, který vstoupí do dějin, klade německý národ i nadále rozhořčený odpor bolševické záplavě, jež ohrožuje nejen Říši, nýbrž celou Evropu, počítaje v to i naše západní odpůrce. Evropské národy se chvějí před osudem, který by jim připravilo bolševické vítězství. Doufaly, že je zachrání západní velmoci, jestliže německé síly už nepostačí k odrazení nebezpečí z Asie. Také v českém národě vyrostla v těchto týdnech naděje, že Západ mu poskytne ochranu proti bolševismu. Za této situace rozvíjí dr. Beneš v Košicích vládní činnost, která není nijak v souladu s právy cíty českého národa. Vůdčí agent Kominterny jako náměstek ministerského předsedy, propaganda, škola, zdravotnictví a dokonce i zemědělství v rukou komunistických ministrů a další rezorty obsazené politiky, kteří jsou poslušni Moskvě, tak vypadá Benešův kabinet, který systematicky vyřazuje Čechy jiného smýšlení. V San Francisku vystupuje košícký zahraniční ministr Jan Masaryk z fronty tam zastoupených 45 národů a jako jediný hlasuje s Molotovem, aby byli přizváni lublinští Poláci. Nelze se divit, že založení Českého národního výboru za vedení generála Prchalý, oznámené Londýnem, nalezlo v širokých vrstvách českého lidu neobyčejně živou odezvu jako čin sebezachování a pokus odvrátit v poslední hodině od českého národa bolševický osud.

Proti tomu K. H. Frank konstatoval:

1. Třebaže vojenská situace Říše se jeví v této chvíli málo utěšenou, přece její boj za existenci Západu nebude politicky a před dějinami bez výsledků. Německý národ bude existovat i nadále a národ český zůstane jeho sousedem.

2. Čechy a Moravu chrání před bolševickým nebezpečím německé armády – a to jedině ony!

S touto vojenskou silou musí každý počítat. Značné zajišťovací síly v zázemí jsou jí k dispozici.

3. Zachování klidu a pořádku v protektorátu je právě tak v zájmu českém jako německém a evropském. Jen za tohoto předpokladu bude tato krásná země, která je i mojí domovinou, ušetřena zbytečného ničení.

4. Bolševismus je a bude i nadále pro český národ nebezpečím zrovna tak smrtelným jako pro národ německý i všechny ostatní kulturní národy evropské. To prokázala znovu v pohraničních oblastech moravských zvěrstva, páchaná bolševiky na Němcích i Česích bez rozdílu. Jasně přiznání k odporu proti tomuto nebezpečí je nezbytnou podmínkou toho, aby český národ nebyl jednou bez ochrany vydán bolševismu a nebyl od ostatního světa odloučen železnou oponou, jak se to stalo jiným národům. O Polácích by dnes nemluvil ani jediný politik v Anglii nebo v USA, kdyby sami nebyli osvědčovali znovu a znovu, že nikdy nebudou ochotni podrobit se bolševickému diktátu.

Frank si myslel, že Češi jednou pochopí, že správná byla cesta, po které byli vedeni v těchto letech. Dějiny Evropy nejsou u konce!

K. H. Frank by měl radost, kdyby slyšel názor jedné poslankyně od TOPistů, že by ráda potrestala bolševické Rusko atomovými zbraněmi. Nebo když jeden z ministrů naší vlády sdělí, že rudoarmějci nám přišli připravit vývoj po Únoru 1948 a nepřišli nás osvobodit od nacistické okupace. A dnes panuje názor, že hnědá diktatura byla nahrazena diktaturou rudou, takže nás a velkou část Evropy ovládl bolševismus v podání K. H. Franka. Vycházejí knihy i články a filmy o násilí, kterých se Češi po válce na Němcích dopustili.

K. H. Frank i někteří další naši autoři zapoměli na zvěrstva nacistů u nás a v dalších zemích dočasně jimi okupovaných, na miliony lidí-obětí v Sovětském svazu, v Polsku, na 360 000 našich, na materiální škody nejvíc na 70 000 měst a obcí v Rusku, v Bělorusku i na Ukrajině, na naše Lidice, Ležáky, Javoříčko. Některým našim autorům začínají dějiny rokem 1945 a odsunem Němců. A litují i konce rakousko-uherské monarchie a vzniku Československa, když neexistovalo ani 20 let a na počátku 90. let přestalo existovat vůbec.

Karel Janiš

ZDANĚNÍ PRÁCE ROBOTŮ

Tak zněl název diskusního čtvrtku v březnu 2022 (17. 3.). Téma bylo široké, zajímavé, poučné, ale zatím asi málo přitažlivé, o čemž svědčí poloviční účast, než je tomu jindy. Úvodní slovo přednesl a na diskusi reagoval Ing. Pavel Semerád.

Uvedené téma je na pořadu dne, neboť státní pokladna bude chudnout a bude třeba do ní něco sehnat. Problematika robotů je tedy v současnosti živá. Dnes je už často zcela zřejmý jev, např. samoobslužná doprava, automatizovaná výroba, objednávání materiálů, v bankovníctví atd. Roboti mohou sloužit i k ničení (viz využití k obraně státu). Předností robota je jeho neovlivnitelnost, neoblomnost na rozdíl od člověka, který je ovlivnitelný. Robot neodmlouvá, nevádí mu prašné prostředí, vysoké teploty, zkrátka chrání pracovníky. Pro firmy je to úspora peněz a času.

Robot není považován za zaměstnance, nic za něj majitel neodvádí. Jejich využitím stát přihází asi o 30 %, které by měl, pokud by zaměstnával lidi. V případě většího využití robotů přijde člověk o práci, přijde o příjmy, zkrátka udělá z nás chudé lidi. Pokud stát zdaní robota, tak v současnosti se podnikatel přemísť do státu, kde toto zdanění není, což v budoucnosti nemusí být jednoduché.

Co s robotizací udělá stát, se zatím neví. Možností je několik:

- navýšení daně z příjmu firmám;
- zrušení možnosti odpisů;
- zvýšení daně z přidané hodnoty;
- dočasné stanovení poměru zaměstnanců, které by musel zaměstnat.

A tak ať chceme nebo ne, vyvstává otázka, z čeho budou lidé žít v budoucnu, co budeme dělat, když nebude práce (nuda, neřest, chudoba). Tzn., že lidé začnou degenerovat? To jsou pro-

2x foto Lubomír Mlejnek

blémy, kterými bychom se měli zabývat ve straně, ve státní politice. Jsou na to připraveny naše děti, naše vnoučata, kterých se to bude plně týkat?

Zatím nad roboty vládne člověk. Velké riziko nastane, pokud si roboti začnou vládnout sami. Bude nadprodukce? Vskutku v budoucnosti bude řešením vesmír?

I v budoucnosti bude třeba člověku zajistit nezpochybnitelný příjem, aby základní požadavky člověka v tom byly obsaženy. To je úkol dlouhodobý, ale nezbytný.

Josef Vondrák

CO ZŮSTALO Z PŘEDVOLEBNÍCH SLIBŮ?

Petr Fiala hovořil o nutnosti podstatně snížit výdaje státu, zmenšit počet ministrů, snížit schodek státního rozpočtu, jasně určovat opatření, zejména pokud jde o koronavirus, aby lidé daleko lépe věděli, co a jak se mají bránit před možnou nákazou. A jaká je skutečnost?

Představitelé obou vítězných koalic se nejprve dohodli na zvýšení počtu místopředsedů Sněmovny, vlády a ministrů tak, aby všech pět stran a hnutí bylo patřičně zastoupeno. S tím souvisí i počet politických náměstků ministrů a bylo dohodnuto, že každý z členů vlády bude mít dva. Plat náměstka je téměř stejný jako plat ministra. Na Úřadu vlády vznikne 74 nových služebních a pracovních míst. Jde o místa pro tzv. portfestejsty, ministry bez sólo budovy. Langšádlová již vybrala asi třicet svých spolupracovníků, Bek asi deset. Pro ministerstva navíc a zbytečných. Proběhne jednání o rozdělení pravomocí mezi ministerstvem školství a Langšádlovou a ministerstvem pro evropské záležitosti – bude účinkovat hlavně od července letošního roku, kdy ČR převezme předsednictví Evropské unie – zahraje tam na fagot nebo zazpívá? Je jasné, že náměstci ministrů Babišovy vlády na svých místech nezůstanou, pro 22 nezvolených pirátských poslanců se hledá místo pokud možno ve výši poslaneckého platu. Poněvadž podle předsedy Pirátů jde vesměs o odborníky, zařazení se pro ně jistě najde.

Ke změnám dojde i ve složení devíti zmocněnců na Úřadu vlády. Jde o zmocněnce pro vědu a výzkum ve zdravotnictví, konzultace s Ruskou federací, jadernou energetiku, lidská práva, informační technologii a digitalizaci, zastupování před Soudním dvorem Evropské unie, spolupráci na hraničních vodách a spolupráci s Evropskou agenturou pro globální navigační družicový systém. Zmocněnci jsou po vedením vlády, která rozhoduje o jejich existenci. Předpokládá se, že nová vláda bude uvažovat o zrušení některého z nich, má vzniknout zmocněnec pro romskou otázku v rámci Strategie romské integrace do roku 2030.

Ještě se neohrála židle pod ministrem zemědělství a ministryni obrany a už ze svých funkcí odvolávali vedoucí na některých zařízeních. Nejhorším případem je ovšem jednání dnešního prvního

místopředsedy vlády a ministra vnitra Víta Rakušana. Již v době, kdy ještě nebyl do uvedených funkcí jmenován, hovořil s policejním prezidentem, sloužícím u policie přes třicet let, takovým způsobem, že prezident se rozhodl, že k 1. březnu 2022 odejde ze služebního poměru. Nevidí důvod, aby ve funkci zůstal, když mu neomaleným a do nebe volajícím způsobem dal najevo, aby odešel. Pochopil, že věc přehnal a zmírnil svůj postoj.

V této souvislosti možno uvést, že když ti dnešní mocní byli v opozici, často ta či ona opatření Babišovy vlády označovali za nezákonná, že jsou

v rozporu s Ústavou ČR. A ejhle – oni dnes jednali podle „Ústavy Dvoukoaliční“. V rozporu s Ústavou ČR o vládě v předsedou ve volbách zvítězivší nejsilnější politickou stranou jde o vládu dvoukoaliční.

Ústavní právník Gerloch, kterého „mají rádi“ mudrci v Senátu, upozornil, že v Ústavě pojem koalice neexistuje. A podle jedináčického řádu Poslanecké sněmovny mají nárok na vznik poslaneckého klubu politické strany, které kandidovaly ve volbách – pouze kluby poslanců ANO a SPD existují legálně, kluby poslanců ODS, KDU-ČSL, Pirátů, STAN a TOP 09 nikoliv.

Když bylo založeno hnutí TOP 09, zakladatelé říkali, že jim jde o vládu práva a již příprava na sestavení nové vlády prokázala, že o jaké právo jim jde, o takové, které jim bude vyhovovat. Ukázalo se též, že vznikla nová PĚTKA složená ze čtyř předsedů a jedné předsedkyně stran z obou koalic. Podobná Pětka u nás již byla v letech 1920-1926. Šlo o výbor zástupců pěti koaličních politických stran – agrární, národní demokracie, lidové, národně socialistické a sociální demokracie, který rozhodoval v důvěrných jednáních o všech zásadních politických otázkách před jejich projednáním ve vládě nebo v parlamentu. Jako orgán, který neměl podle ústavy z roku 1920 oprávnění existovat, stal se předmětem ostré kritiky. Ale i tak v dalších letech na Pětku navázala Šestka nebo Osma podle počtu koaličních stran. Dnes u nás PĚTKA existuje proto, že předsedkyně TOP 09 není ve vládě a chce za každou cenu rozhodovat o zásadních problémech před jejich projednáním ve vládě nebo ve Sněmovně, schází se PĚTKA. Stalo se tak před jednáním vlády o zvýšení platů

(Dokončení na straně 13)

Strípky - dokončení

státních zaměstnanců a státních úředníků a učitelů. A výsledky známé – o polovinu menší pro hasiče, policisty, zmrazeny platy úředníků ve státní správě – těch, co kolem ministrů, ministryň poskakují, plní jejich přání, která jim vidí na tváři, a o jedno procento méně na platech učitelů. Zvýšení podle návrhu ještě Babišovy vlády by podle ministra financí neunesl státní rozpočet a navíc podle něho učitelé nejsou v první linii úsilí vypořádat se s epidemií. Jako neposlušný žák by měl být postaven do kouta v nějaké třídě, aby viděl, co všechno učitelé, většinou jsou to učitelky, kromě vyučování svých svěřenců dělají – testují, vedli vyučování na dálku, doučovali ty, kteří nebyli s nimi ve spojení. Pan ministr financí podobně jako další ve vládě se starají o výměnu zařízení v kancelářích, aby nenasádlí ovzduší svých předchůdců a ministr financí prý vymění i křeslo v místnosti, kde odpočívá během své náročné práce. Ministr školství se cítil zaskočen snížením platů učitelů o jedno procento proti původnímu návrhu, ale při jednání ve vládě se zdržel při hlasování, asi ho předseda vlády pohledem varoval před hlasováním proti. PĚTKA se neštítala odložit zmrazení vlastních platů až po jednání o novele podle návrhu ministra práce a sociálních věcí – vždyť náklady na energii vzrostly mnohokrát a oni musí mít na jejich zaplacení. - Ministr školství má již rádece: prorektorku pro koncepci a kvalitu vzdělávací činnosti Univerzity Karlovy, nakladatele a popularizátora moderních českých dějin Jiřího Padevěta a Ondřeje Šteffla, kritika dnešní soustavy školství. Jiří Padevět už loni v červnu řekl, že za ideální formu výkladu českých dějin považuje takzvané mikrodějiny skrze příběhy pamětníků, příběh obyčejného člověka, kterého semlely dějiny, příběh, který se odehrál ve vedlejší ulici, což prý je podstatnější než velké dějiny. Jiří Padevět vydal již několik knih, v nichž věnuje velkou pozornost násilí na Němcích provedených Čechy po květnu 1945. Učitel matematiky a dnešní ministr školství Petr Gazdík se jistě vydatně postará o realizaci posílení výuky dějin 20. století s důrazem na nedemokratické režimy a společenský extrémismus. V současnosti učitelům prý na výuku moderních dějin mnoho času nezbyvá, což se musí změnit. Jistě si lze představit učebnice dějepisu bez velkých dějin za pomoci Jiřího Padevěta.

kj

Moje zavzpomínání, všem připomenutí

Představte si osamocenou nádražní budovu (železniční stanice Násedlovice) na málo významné trati (Čejč - Ždánice), po které se v té době nejezdilo, neboť byla zaplněná válkou poškozenými železničními vagóny.

Byl měsíc duben 1945. Zdálo se slyšet dunění děl, stále častěji bylo vidět létající letadla. Po silnici jezdila vzájemně se táhnoucí auta (šetření pohonných hmot), kopaly se okopy, budovaly barikády atd. Osvobozující fronta druhé světové války se blížila.

Jednoho dne přijela německá dělostřelecká baterie, nedaleko staniční budovy zaujali palebné postavení a obsadili nádraží. Naše rodina se přestěhovala do propusti pod železniční tratí, nedaleko stanice. Vchod na obou stranách byl zakryt dřevěnými pražci. Tam jsme celá rodina žili několik dní (rodiče a dvě děti). Jednoho dne němečtí vojáci s děly odjeli. Pozdě večer, už za tmy, se u našeho úkrytu objevil velký pes (německá doga) s několika německými vojáky. To byli poslední němečtí bojující vojáci, které jsem viděl (po válce jsem viděl tisíce jinak vyhlízejících německých vojáků pochoduujících do zajetí).

Noc byla značně živá. Ráno jsme se setkali s vojáky Rudé armády. Vítili jsme se navzájem. Pozvali nás do našeho domu, nabídli nám jídlo (maso a chleba). Naše radost však netrvala dlouho. Před polednem Němci zahájili protiútok a naši osvoboditelé začali ustupovat. Rozhodnutí naší rodiny bylo jasné. Dali jsme se na ústup s nimi. Běželi jsme přes mrtvé vojáky, přes padlé koně, granáty a střely kolem nás létaly, až se ústup v první vesnici zastavil. Naše rodina našla úkryt ve sklepě u známých.

Trvalo deset dnů, než jsme se mohli vrátit domů. V jakém stavu jsme náš domov našli, to si každý dovede představit. To všechno však bylo zanedbatelné proti tomu, že skončilo období okupace, byli jsme svobodní, byli jsme zachráněni od naší plánované likvidace. To bylo období, kdy jsme si slibovali a věřili, že válka už nikdy nebude.

Skutečnost však byla a je jiná. Ve světě od té doby bylo mnoho válečných střetnutí a dokonce ani Evropě se to několikrát nevyhnulo. Dokonce i v současnosti jsme toho svědky. To je smutná skutečnost a důkaz, jak lidstvo, dokáže zapomínat. Zapomínat na minulost, souvislosti a příčiny. Jak snadno upustí od svých předsevzetí. Jsem rád, že si bez příkras a úprav pamatuju, co jsem si prožil, jaké to bylo. Na to se nezapomíná, jen vzpomíná a děkuje.

Josef Vondrák

LICHTENŠTEJNOVÉ NA FESTIVAL MEETING BRNO?

Ve dnech od 22. do 31. července 2022 se uskuteční již 7. ročník festivalu Meeting Brno. Podle vyjádření organizátorů nabídne platformu pro setkání zástupců různých názorů, kultur a náboženství. Jeho program sestává z diskusních fór s inspirativními hosty. Významnou součástí festivalu je Pout' smíření, rozuměj pochod (návrat) pohrobků divokého odsunu brněnských Němců z Pohořelce do Brna.

Mezi pozvanými má být i rodina knížecího rodu Lichtenštejnů. Na Moravu je přivedl Jindřich I., zakladatel moravsko-rakouské větve rodu. Patřil mezi přední stoupence českého krále Přemysla Otakara II, od kterého v roce 1249 získal lénem za věrné služby hrad a ves Mikulov. Jeho syn Jindřich II. se však v bitvě na Moravském poli 26. 8. 1278 postavil na stranu Rudolfa Habsburského. Tedy již ve druhé generaci zradil tento rod českého krále, který je přivedl na Moravu. Koncem století přibyla do majetku Lichtenštejnů Lednice, v roce 1395 získal Jan z Lichtenštejna Valtice. A jak si zde rod, původem ze Štýrska, vedl? Postupně získal pozemkový majetek nejen na obou stranách moravsko-rakouské hranice. Sluší se ovšem připomenout také jejich podíl na zušlechťování krajiny.

Své rezidenční sídlo, původně hrad ve Valticích, o němž první zmínky pocházejí z počátku 12. století, povznegli Lichtenštejnové na zámek. Na významu nabyl po ztrátě rodového majetku v blízkém Mikulově roku 1560. V 17. století započala barokní přestavba zámku. Vzniklo dvoupatrové vstupní průčelí a byla přistavěna tři křídla. Rozvíjela se i zahrada založená roku 1727. Její pravidelná část byla propojena alejemi s přírodním parkem. Zvedající se přírodní amfiteátr, protáhlý palouk lemovaný kulisou borovic, skýtal na nejvyšším místě četné vyhlídky do okolí.

Podobným příběhem prošel i zámek Lednice, letní reprezentační sídlo rodu. Původní středověká zemanská vodní tvrz byla v 16. století přestavěna na renesanční zámek. Koncem 17. století to bylo již barokní sídlo s přiléhající monumentální jízdárnou od architekta Jana Bernarda Fischera z Erlachu a rozlehlou zahradou. Současná podoba zámku v duchu anglické gotiky z poloviny 19. století pochází od rakouského architekta Georga Winckelmüllera.

Zahradní úpravy v okolí zámku započaly rokem 1660. Na místě bažin vznikla zahrada upravená do šesti velkých čtverců s terasami a vodotryskem. Vrcholem barokního zahradního umění byly úpravy na počátku 18. století. Vznikl průhled k Podivínu a alej podél cesty spojující Lednici s Valticemi. Právý břeh Dyje využívaný jako honitba byl přeměněn na park. Současná podoba zámeckého areálu se utvářela od počátku 19. století podle projektu německého zahradního architekta Bernharda Petriho a holandského zahradníka van der Schotta. Vznikla vodní nádrž „půl hodiny dlouhá a čtvrt hodiny široká“. Řeka Dyje byla spoutána do systému kanálů a rybníků, byly navrženy ostrovy navzájem propojené mosty. Otevřel se nový pohled od zámku k již stojícímu minaretu od rakouského architekta Josefa Hardtmutha (*ano, tuha do tužek je jeho patentem*). Park je významný také po stránce dendrologické. Roste zde 112 druhů jehličnanů a 462 druhů listnáčů.

Koncem 19. století byla vykoupěna a zbořena hospodářská stavení vesničanů přiléhající k zámku a na jejich místě byly založeny trávnickové plochy s parkovou výsadbou. Poslední úprava zámeckého parku proběhla v letech 1884 – 1887, kdy byla část před hlavní budovou upravena podle plánů architekta Michelliho v novobarokním francouzském stylu. Pro současnost je nutné připomenout úlohu Bohdana Wagnera (1919 – 2012), profesora na katedře sadovnictví, krajinářství a květinářství Vysoké školy zemědělské a podíl současné Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity v Brně, jejíž zaměstnanci a studenti se významně podílí na rekonstrukcích zámeckého parku a údržbě lednického areálu.

Přírodní a parkové úpravy se neomezily jen na blízké okolí obou zámků. Zahrnují celý prostor mezi Lednicí a Valticemi a také úpravy Bořího lesa u Břeclavi. Vznikly dlouhé i kratší aleje, průhledy přes Lednické rybníky, jejichž hladina nahrazuje zvlněnou krajinu. Rozlehlé luční a polní plochy spolu s drobnými stavbami, jako Apollonův chrám, zámeček Belvédér, Janův hrad, Hraniční zámeček a další, dávají krajině mimořádný architektonický řád. Lednicko-valtický areál je největší přírodně krajinářský park u nás. Od roku 1996 je zapsán jako součást světového a kulturního dědictví UNESCO. (Pokračování v č. 5) Jiří Miča

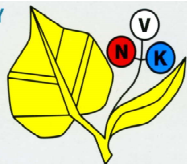
Obsahuje články a úvahy autorů tradičně do časopisu přispívajících.

Marie Neudorfllová o „přeinterpretování“ historie, Jan Schneider o boji o demokracii. Milan Blahynka o Sýsově díle Velbloud a Marie s jehoňátkem, Jiří Jírovec o cestě na Západ, Stanislav Zeman o májové veselici v roce 1945 se smutným koncem, kdy velitel skupiny rudoarmějců potrestá zastřelením vojáka, který znásilnil dceru hospodáře, několikrát Pavol Janík.

Pavel Žantovský krátce uvádí stále aktuální tematiku **Benešových dekretů** z roku 1945. Co je **podstatné, je, že jsou doslova otřeseny**. Jen málokdo má jejich autentické znění k dispozici. Nebylo by možné otisknout je i v deníku Haló noviny? Zejména Posselt a jeho domácí přísluhovači dekrety zpochybňují, že jejich problematika vyčpěla a patří do archivu. Posselt jako mluvčí od nás odsunutých Němců po válce otevřeně volá po jejich zrušení a po patřičném odstranění jejich důsledků. Je záslužné, že byly otřeseny.

Je velmi dobré, že cenu Unie českých spisovatelů 2020 získala badatelka **Milena Městecská** za knihu **Evropa v agónii pochodů smrti 1944-1945**. Autorka prošla trasu 470 kilometrů pochodu smrti lidických žen z koncentračního tábora Ravensbrück až do Nového Boru, jako ony tenkrát za mrazu a plískanice. Její zájem se rozrostl na celou problematiku pochodů smrti, studovala odbornou literaturu, navštívila archivy doma i v zahraničí. V uvedené knize uvádí, že na našem území je nejméně 5 000 obětí pochodů smrti, jejichž jména lze uvést. V Evropě bylo obětí něco mezi 250 000 až 375 000 mužů, žen a dětí z 650 000 vězňů podle oficiálních seznamů koncentračních táborů. K obětem došlo během několika posledních měsíců války včetně zvěstev, jež se odehrála na našem území. - Uvedenou knihu by si měla přečíst předsedkyně Sněmovny Parlamentu ČR, aby byla v obraze tehdejší situace.

František Uher, Aforismy. Lidé jsou poměrně chytří, kde se bere tolik hloupých politiků? - Politika je jako selský dvůr, nejnápadnější je hnojiště. - Rostou s dobou, ale zůstávají trpaslíky. - Máme příliš mnoho chudých politiků – duchem. - Piráti mysleli vždy na vlastní prospěch a potápěli lodě, kterých se zmocnili. - Kdo málo zná, hodně mluví. - Se Senátem je tomu jako se včelím úlem, na

jaře by měli být vymeteni trubci. - Politika ohlupeje, ale vynáší. - Politika mu bere všechnen čas, jeho žena má čas věnovat se jiným politikům. - Jsou hlupáci, kteří věří, že jejich přičiněním začne slunce vycházet na západě. - Neustále se omílá, co se nepovedlo, měli bychom se vracet k tomu, co se povedlo. Jen pošetilci nás přesvědčují, že dobré bylo špatné, špatné může být v současnosti ještě horší. - Dobrý prezident je terčem chvály i kritiky, špatný prezident nikoho nezajímá. - V rámci ochrany osobních údajů budou vlastní jména nahrazována zájmeny mužského, ženského i středního rodu. - Stokrát nic umožilo osla, volí zůstali. - Aby ušetřil za vodné a stočné, postavil si koupelnu bez přívodu vody. - Do ženských klášterů muži měli zakázaný přístup, proto chodili zadem. - V ráji to musí vypadat, muži a ženy pohromadě, nic na práci ... - Podle TGM je demokracie diskuse, ale nikdo nenaslouchá.

Karel Janiš

V dubnu se narodili

1452 italský všestranný umělec Leonardo da Vinci; 1832 architekt Národního divadla v Praze Josef Zíték; herečky 1897 Marie Waltrová; 1922 Stella Zázvorková; 1922 filmový režisér Jiří Sequens; 1937 Jiří Dienstbier, v letech 1989-1992 ministr zahraničí; 1947 písničkář Jaroslav Hutka.

V dubnu zemřeli

1882 přírodovědec Charles Robert Darwin, zakladatel vývojové teorie druhů a moderní biologie; 1912 skladatel a kapelník František Kmoch; spisovatelé 1962 Jaroslav Durych; 1997 František Kožík; 2007 básník a filozof Egon Bondy, vl. jm. Zdeněk Fišer; 1917 polský lékař Ludwig Zamenhof, tvůrce esperanta; 1937 významný literární vědec F. X. Šalda, v roce 1937 zemřeli i prezident republiky T. G. Masaryk a historik Josef Pekař; 1947 americký průmyslník Henry Ford; 1957 zápasník Gustav Frišenský; 1967 německý politik a kancléř Konrad Adenauer; 1997 politik Zdeněk Mlynář.

Karel Janiš

Dodatečně blahopřejeme s. Miloslavě Horákové a s. Jaroslavu Bendovi ze ZO KSČM 1505 Královo Pole, kteří v březnu oslavili svá životní jubilea.

Naši dubnoví jubilanti

Začátkem jara slaví svá životní jubilea následující členky a členové naší MěO:

Jan Knap, Aleš Novák, Marta Ugwitzová, Eva Slámová, Jan Votoupal, David Pichal, Marta Valentová, Jitka Stejskalová, Naděžda Němcová, Aleš Růčka, Emil Vítek, Petr Caha, Pavel Filipi, Adolf Grmela, Milan Štolfa.

Děkujeme vám za práci pro sociálně spravedlivější společnost a do mnoha dalších let přejeme pevné zdraví a mnoho spokojenosti a pohody. ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

*Velikonoce
Ivana Blahutová*

Žijí v našich vzpomínkách

Od dubna 1997 Ing. František Konvalina, vedoucí zemědělského oddělení JmKV KSČ. Dal podnět k pravidelným setkáním bývalých funkcionářů i pracovníků naší strany, k besedám o minulých i současných událostech u nás i ve světě. Dodnes se jich několik setkává na úrovni odborové organizace v budově na Křenové 67 první středu v měsíci.

**Od dubna 2002 Li-
buše Domanská**, věrná členka naší strany a zakládající členka Levicového klubu žen Dobromysl.

Její „království“ byla kantýna ve 2. poschodí na Křenové 67. Účastníci různých porad, seminářů a konferencí i ostatní zájemci si přicházeli koupit drobné občerstvení, stranický tisk i publikace z nakladatelství Futura, zájemci o zájezdy a exkurze, o místenky na plesích nebo na silvestrovské rozloučení s odcházejícím a vítání roku nového. Každý v kantýně byl vždy předmětem její přívětivé obsluhy, byl obdařen dobrým slovem i dobrou radou, která vycházela ze zkušeností jejího téměř 70letého života. Vzpomínáme na skromnou, obětavou, dobrosrdečnou ženu, na Li-
bušku v první linii vztahů mezi naší stranou a její členskou základnou.

Karel Janiš

JE DOBRÉ, ŽE SE ZACHOVÁVAJÍ LIDOVÉ TRADICE.
JEN ŠKODA, ŽE SE NEZACHOVÁLY LIDOVÉ CENY.

